A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. november 21.*

„Előzetes döntéshozatal – Formatervezési minták – 6/2002/EK rendelet – A 90. cikk (1) bekezdése – Ideiglenes és biztosítási intézkedések – Az elsőfokú nemzeti bíróságok hatásköre – Az e rendelkezésben megjelölt bíróságok kizárólagos hatásköre”

A C-678/18. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) a Bírósághoz 2018. november 5-én érkezett, 2018. november 2-i határozatával terjesztett elő

a **Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden**

által indított eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden képviseletében R. van Peursem, meghatalmazotti minőségben,

– a holland kormány képviseletében C. S. Schillemans és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Gippini Fournier és A. Nijenhuis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. szeptember 18-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: holland.

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) 90. cikke (1) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága mellett működő főügyész, a továbbiakban: főügyész) által a rechtbank Amsterdam (amszterdami bíróság, Hollandia) ideiglenes intézkedésről határozó bírájának 2017. január 12-én, a közösségi formatervezési minták területén ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére hatáskörrel rendelkező bíróságok meghatározása tárgyában hozott ítélete ellen a törvényesség érdekében benyújtott felülvizsgálati kérelem keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 6/2002 rendeletnek a „Joghatóság [helyesen: Hatáskör] és eljárás a közösségi formatervezésiminta-oltalommal összefüggő jogvitákban” című IX. címében található „A közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásával és érvényességével összefüggő jogviták” című 2. szakasz, amely a rendelet 80–92. cikkét tartalmazza.

4 A 6/2002 rendelet „Közösségi formatervezésiminta oltalmi bíróságok [helyesen: Közösségi formatervezésiminta-bíróságok]” című 80. cikke, az (1) bekezdésében, a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok területükön a lehető legkorlátozottabb számban kijelölnek első és másodfokon eljáró olyan nemzeti bíróságokat és törvényszékeket (közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróságok [helyesen: közösségi formatervezésiminta-bíróságok]), amelyek az e rendelettel reájuk ruházott hatáskörben járnak el.”

5 E rendeletnek a „Joghatóság [helyesen: Hatáskör] bitorlással és a megsemmisítéssel összefüggő ügyekben” című 81. cikke így rendelkezik:

„A közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróságnak [helyesen: közösségi formatervezésiminta-bíróságnak] a következő ügyekben van kizárólagos joghatósága [helyesen: hatásköre]:

a) a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásával összefüggő perek és – ha a nemzeti jog arról rendelkezik – a közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásának kísérletével kapcsolatos perek;

b) nemleges megállapításra irányuló perek, ha a nemzeti jog arról rendelkezik;

c) lajstromozás nélkül oltalomban részesülő közösségi formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti perek;

d) az a) pontban említett perekben előterjesztett, a közösségi formatervezésiminta-oltalom megsemmisítésére irányuló viszontkeresetek.”

6 Az említett rendeletnek az „Ideiglenes intézkedések, ideértve a biztosítási intézkedéseket is” című 90. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállami bíróságtól, ideértve a közösségi formatervezésiminta oltalmi bíróságot [helyesen: közösségi formatervezésiminta-bíróságok] is, a szóban forgó tagállam jogszabályai által a nemzeti mintaoltalomra biztosított ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedést is – kérhetők a közösségi formatervezésiminta oltalom tekintetében, még abban az esetben is, ha – e rendelet értelmében – az ügy érdemi elbírálására egy másik tagállam közösségi formatervezésiminta oltalmi bíróságának [helyesen: közösségi formatervezésiminta bíróságának] van joghatósága.

[…]

(3) A 82. cikk (1), (2), (3) és (4) bekezdésére alapított joghatósággal bíró közösségi formatervezésiminta-oltalmi bíróság [helyesen: közösségi formatervezésiminta-bíróság] elrendelhet olyan ideiglenes intézkedést – ideértve a biztosítási intézkedést – is, amely – a joghatóságról és végrehajtásról szóló egyezmény III. címe értelmében – az előírt elismerési és végrehajtási eljárástól függően bármelyik tagállam területén alkalmazandó. Ilyen joghatósággal más bíróság nem rendelkezhet.”

A holland jog

7 A wet tot uitvoering van de verordening van de Raad van de Europese Unie betreffende Gemeenschapsmodellen houdende aanwijzing van de rechtbank voor het Gemeenschapsmodel (Uitvoeringswet EG –verordening betreffende Gemeenschapsmodellen) (a közösségi formatervezési mintáról szóló tanácsi rendelet végrehajtásáról és a formatervezésiminta-bíróság kijelöléséről szóló, 2004. november 4-i törvény; Stb. 2004/573, a továbbiakban: 2004. november 4-i törvény) 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A [6/2002] rendelet 81. cikkének értelmében vett valamennyi keresetre a hágai bíróság, míg az ideiglenes intézkedés iránti eljárás lefolytatására e bíróság ideiglenes intézkedésről határozó bírája rendelkezik kizárólagos hatáskörrel.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

8 A Spin Master Ltd. egy Torontóban (Kanada) letelepedett vállalkozás, amely a játékiparban végzi tevékenységét. Bunchems márkanéven egy egymáshoz tapadó, színes – nyolc különféle színű –, kis, műanyag labdákból álló játékot forgalmaz. E labdákból mindenféle forma és alakzat kialakítható.

9 E játékot 2015. január 16-án 002614669–0002. szám alatt közösségi formatervezési mintaként lajstromozták a Spin Master nevére.

10 A High5 Products BV egy waalwijki (Hollandia) székhelyű társaság, amely „Linkeez” néven egymáshoz tapadó, szintén nyolc különféle színű, kis, műanyag labdákból álló játékot forgalmaz.

11 2016. november 18-i levelében a Spin Master felszólította a High5 Products-ot, hogy hagyjon fel a fent említett közösségi formatervezési minta bitorlásával.

12 Mivel a High5 Products nem tett eleget e felszólításnak, a Spin Master ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be a rechtbank Amsterdam (amszterdami bíróság) ideiglenes intézkedésről határozó bírájához, annak érdekében, hogy a High5 Products-ot tiltsák el e játék forgalmazásától.

13 Miután hatáskör hiányára vonatkozó kifogást hoztak fel vele szemben, a rechtbank Amsterdam (amszterdami bíróság) ideiglenes intézkedésről határozó bírája 2017. január 12-i ítéletében megállapította, hogy hatáskörrel rendelkezik az elé terjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelem elbírálására. E tekintetben arra a körülményre hivatkozott, hogy egyrészt a holland jog hatáskört biztosít számára az ugyanilyen jellegű, benelux formatervezési mintákon alapuló kérelmek elbírálására, másrészt pedig, hogy a 2004. november 4-i törvény 3. cikke nem jelenti azt, hogy ne rendelkezne hatáskörrel az olyan ideiglenes intézkedések iránti eljárásokra, amelyek kapcsán olyan, Hollandia területére korlátozódó eltiltás iránti kérelmet terjesztenek elő, mint amilyet hozzá is benyújtottak.

14 2018. augusztus 31-én a főügyész ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a törvényesség érdekében a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) előtt, azzal az indokkal, hogy véleménye szerint a rechtbank Den Haag (hágai bíróság, Hollandia) ideiglenes intézkedésről határozó bírája a 6/2002 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt bíróságként a közösségi formatervezési minták – ideértve az azokkal kapcsolatos ideiglenes és a biztosítási intézkedéseket is – tekintetében kizárólagos hatáskörrel rendelkezik.

15 A kérdést előterjesztő bíróság kifejti, hogy a neki feltett kérdés arra vonatkozik, hogy a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdésével ellentétes-e az, ha valamely tagállam jogszabályai előírják, hogy az e rendelet 80. cikkének (1) bekezdése alapján kijelölt bíróságok kizárólagos hatásköre az ideiglenes és biztosítási intézkedésekre is kiterjedjen, e 90. cikk (1) bekezdése értelmében.

16 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy a 2004. november 4-i törvény 3. cikkének elfogadásával a holland jogalkotó a rechtbank Den Haag (hágai bíróság) és a Gerechtshof Den Haag (hágai fellebbviteli bíróság, Hollandia) szellemi tulajdonnal kapcsolatos különleges szaktudását szerette volna hasznosítani. Megjegyzi, hogy a 6/2002 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése alapján az ideiglenes és biztosítási intézkedések tekintetében kijelölt bíróságok kizárólagos hatáskörének kérdése eltérő értékelésekhez vezetett az ítélkezési gyakorlatban és a szakirodalomban is, a Holland Királyságon kívül más tagállamokban is.

17 A kérdést előterjesztő bíróság arra szeretne választ kapni, hogy miként kell értelmezni a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdését. Az első értelmezés szerint az uniós jogalkotó ezzel az e rendeletben egyébként megnyilvánuló, a bírák szakosodásának ösztönzésére irányuló szándék alól egy kötelező jellegű kivételt vezetett be, hiszen a tagállamok nem ruházhatják fel a formatervezési minták terén az összes ideiglenes és biztosítási intézkedés elbírálására vonatkozóan kizárólagos hatáskörrel a közösségi formatervezésiminta-bíróságokat. A második értelmezés szerint az uniós jogalkotó ezzel kizárólag azt kívánta megengedni a tagállamok számára, hogy nemzeti jogszabályaikban úgy rendelkezhessenek, hogy az ilyen típusú kérelmek elbírálására vonatkozó hatáskört megadják más olyan bíróságoknak is, amelyek a nemzeti formatervezési mintákkal kapcsolatos ügyekben ilyen intézkedések meghozatalára hatáskörrel rendelkeznek.

18 E bíróság elképzelhetőnek tartja azt is, hogy mivel a 6/2002 rendelet 81. cikke kötelező jelleggel állapítja meg a közösségi formatervezésiminta-bíróságok belső hatáskörét az e cikkben említett kérelmek tekintetében, a 90. cikk csak a más jellegű ideiglenes és biztosítási intézkedésekre alkalmazandó.

19 Végül a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy valamely ítéletnek a főügyész által a törvényesség érdekében benyújtott jogorvoslati kérelem alapján történő hatályon kívül helyezése nem befolyásolja az ezen ítélet által érintett felek jogi helyzetét, hiszen a vitás kérdések ebben az esetben kizárólag egy olyan jogkérdéssel kapcsolatosak, amely számos ügyben felvetődött és eltérő értékelés tárgyát képezte.

20 E körülmények között a Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia legfelsőbb bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a […] 6/2002 […] rendelet 90. cikkének (1) bekezdését, hogy az az ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedéseket is – elrendelésére vonatkozó hatáskörnek az e rendelkezésben megnevezett valamennyi tagállami bíróságra történő, kötelező átruházását írja elő, vagy pedig – részben vagy egészben – a tagállamoknak engedi át annak lehetőségét, hogy az ideiglenes intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskört kizárólag azokra a bíróságokra telepítsék, amelyek a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002 rendelet 80. cikkének (1) bekezdése szerinti (első vagy másodfokú) formatervezésiminta-bíróságoknak minősülnek?”

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságáról

21 A kérdést előterjesztő bíróság által adott tájékoztatás szerint a törvényesség érdekében benyújtott felülvizsgálati kérelem előterjesztése a legfőbb ügyész kizárólagos hatáskörébe tartozik, és az a bírósági határozatok hatályon kívül helyezésére irányul, azt követően, hogy a felek kimerítették a rendelkezésükre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket. Amennyiben helyt adnak az ilyen felülvizsgálati kérelemnek, a szóban forgó bírósági határozatot hatályon kívül kell helyezni, anélkül, hogy ez módosítaná a felek helyzetét.

22 A holland kormány jelzi, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható, mivel a kérdést előterjesztő bíróságnak a főügyész által a törvényesség érdekében benyújtott olyan felülvizsgálati kérelemről kell határoznia, amely a jogegységesítésre és a jog nemzeti szintű fejlesztésére irányuló jogorvoslati eszköznek minősül.

23 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, noha az EUMSZ 267. cikk nem teszi függővé a Bírósághoz fordulást azon eljárás kontradiktórius jellegétől, amelynek során a nemzeti bíróság előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést fogalmaz meg, a nemzeti bíróságok csak akkor fordulhatnak a Bírósághoz, ha eljárás van előttük folyamatban, és ha igazságszolgáltatási jellegű határozat meghozatalára irányuló eljárás keretében kell határozatot hozniuk (2009. június 25-i Roda Golf & Beach Resort ítélet, C-14/08, EU:C:2009:395, 33. és 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. június 16-i Pebros Servizi ítélet, C-511/14, EU:C:2016:448, 24. pont).

24 E tekintetben – amint azt a főtanácsnok indítványának 33. pontjában hangsúlyozta – kizárólag az a fontos, hogy a Bíróság segítségét kérő bíróság igazságszolgáltatási feladatot lásson el, és úgy vélje, hogy határozatának meghozatalához az uniós jog értelmezésére van szükség. Az a körülmény, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem alapját képező peres eljárás feleinek helyzetét e kérelem elbírálásának kimenetele már nem módosíthatja, nincs kihatással e megfontolásokra, amelyek a kérdést előterjesztő bíróság által ellátott szerepkör jellegére vonatkoznak.

25 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha az EUMSZ 267. cikk (2) bekezdése értelmében vett „ítélete meghozatalához” kifejezések magukban foglalják a kérdést előterjesztő bíróság ítéletéhez vezető eljárás egészét, ezeket a kifejezéseket tágan kell értelmezni annak elkerülése érdekében, hogy számos eljárási kérdést elfogadhatatlannak tekintsenek, és azok ne képezhessék tárgyát a Bíróság által történő értelmezésnek, és hogy a Bíróság ne rendelkezhessen valamennyi azon uniós jogi eljárási rendelkezés értelmezésére hatáskörrel, amelyet a kérdést előterjesztő bíróság köteles alkalmazni (lásd ebben az értelemben: 2015. június 11-i Fahnenbrock és társai ítélet, C-226/13, C-245/13, C-247/13 és C-578/13, EU:C:2015:383, 30. pont; 2016. június 16-i Pebros Servizi ítélet, C-511/14, EU:C:2016:448, 28. pont).

26 A fentiekből következik, hogy amennyiben egy olyan bíróság, amelynek határozatai ellen az EUMSZ 267. cikk értelmében nincs jogorvoslati lehetőség, a törvényesség érdekében benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján indult eljárás keretében érdeklődik az uniós jog értelmezésével

kapcsolatban, akkor is köteles előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé terjeszteni a kérdést, ha a Bíróság által az előzetes döntéshozatali eljárásban hozott határozat eredményeként a felek helyzete nem fog módosulni.

27 Következésképpen az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

28 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az úgy rendelkezik, hogy a nemzeti formatervezési minták kapcsán ideiglenes, illetve biztosítási intézkedések elrendelésére hatáskörrel rendelkező tagállami bíróságok hatáskörrel rendelkeznek ilyen intézkedések elrendelésére a közösségi formatervezési minták kapcsán is, vagy pedig úgy, hogy a tagállamok – részben vagy teljes egészében – szabadon dönthetnek arról, hogy e tekintetben csak a közösségi formatervezésiminta-bíróságokként kijelölt bíróságokat ruházzák fel kizárólagos hatáskörrel.

29 A 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a tagállami bíróságtól, ideértve a közösségi formatervezésiminta-bíróságokat is, a szóban forgó tagállam jogszabályai által a nemzeti mintaoltalomra biztosított ideiglenes intézkedések – ideértve a biztosítási intézkedést is – kérhetők a közösségi formatervezésiminta-oltalom tekintetében, még abban az esetben is, ha – e rendelet értelmében – az ügy érdemi elbírálására egy másik tagállam közösségi formatervezésiminta-bíróságának van joghatósága.

30 Az előterjesztő bíróság kérdése különösen e rendelkezés első részére vonatkozik, azaz az egyes tagállamokban a közösségi formatervezési minták tekintetében az ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelésére hatáskörrel rendelkező bíróságok meghatározására.

31 Emlékeztetni kell arra, hogy valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem a kontextusát, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2016. június 22-i Thomas Philipps ítélet, C-419/15, EU:C:2016:468, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 A 6/2002 rendelet 90. cikke (1) bekezdésének szövegéből az derül ki, hogy a jogalanyok kérhetik a közösségi formatervezési minták tekintetében ideiglenes és biztosítási intézkedések elrendelését nem csak a tagállam közösségi formatervezésiminta-bíróságaitól, hanem a tagállam minden olyan bíróságától is, amely ilyen intézkedések elrendelésére a nemzeti formatervezési minták tekintetében hatáskörrel rendelkezik. E tekintetben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 41. pontjában rámutatott, a „beleértve” kifejezés használata megerősíti, hogy nem kell feltétlenül szakosított bíróságra gondolni.

33 E megállapítást nem vonhatja kétségbe az, hogy a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében a „kér*hetők*” szót alkalmazták. E szó alkalmazása nem tekinthető úgy, mint amely azt jelentené, hogy e rendelkezés mérlegelési jogkört biztosít a tagállamok számára a közösségi formatervezési minták tekintetében az ideiglenes és a biztosítási intézkedésekkel kapcsolatos hatáskör telepítését illetően. Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 66. pontjában kiemeli, a „kér*hetők*” szó ily módon csupán azokra a jogalanyokra utal, akik bírósághoz szeretnének fordulni a 6/2002 rendelet 81. cikkében említett keresetekkel kapcsolatos ideiglenes vagy biztosítási intézkedés elrendelése érdekében.

34 Ezenkívül, noha a holland kormány azt állítja, hogy ez a rendelkezés nem a bíróságok belső hatáskörét szabályozza valamely tagállamon belül, hanem az ideiglenes és biztosítási intézkedésekre vonatkozó joghatósági szabályokat pontosítja, az említett rendelkezés kimerítő olvasatából az derül ki, hogy csak e rendelkezés második, a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés tárgyát nem képező részének

lehet ilyen hatályt tulajdonítani, ami továbbra sem befolyásolja az egyes tagállamokon belül azon hatáskörrel rendelkező bíróságok meghatározásának kérdését, amelyek a közösségi formatervezési minták vonatkozásában ideiglenes és biztosítási intézkedéseket rendelhetnek el.

35 Egyébként, e kormány állításával ellentétben, a jelen ítélet 32. pontjában tett megállapítást az a kontextus is megerősíti, amelybe a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdése illeszkedik.

36 E tekintetben meg kell állapítani, hogy e rendelkezés e rendelet „Joghatóság [helyesen: Hatáskör] és eljárás a közösségi formatervezésiminta-oltalommal összefüggő jogvitákban” című IX. címének részét képezi. Pontosabban, az „A közösségi formatervezésiminta-oltalom bitorlásával és érvényességével összefüggő jogviták” című 2. szakaszban található, amely az említett rendelet 80–92. cikkét foglalja magában.

37 Márpedig, a 6/2002 rendelet általános felépítéséből az derül ki, hogy az említett 2. szakaszban található rendelkezések a közösségi formatervezési minták bitorlásával és érvényességével kapcsolatos, különös bírósági hatásköri szabályokat tartalmaznak. E különös szabályok eltérnek a közösségi formatervezési mintákkal kapcsolatos – az e rendelet IX. címének 3. szakaszában említett bitorlással és érvényességgel kapcsolatos pereken kívüli – jogvitákra vonatkozó hatásköri szabályoktól is.

38 Ennélfogva, a holland kormány állításával ellentétben, a közösségi formatervezési mintákkal kapcsolatos, a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdésében említett ideiglenes és biztosítási intézkedések egyrészt az e rendelet 81. cikkében említett bitorlással vagy érvényességgel kapcsolatos perekre vonatkoznak, másrészt, azokat azon tagállami bíróságok rendelhetik el, amelyek ilyen intézkedések elrendelésére a nemzeti formatervezési minták tekintetében hatáskörrel rendelkeznek.

39 E tekintetben a 6/2002 rendelet 90. cikke (1) bekezdésének hatálya nem lehet eltérő az e rendelet IX. címének 2. szakaszában található rendelkezések hatályától, hiszen amint azt a főtanácsnok indítványának 50. pontjában hangsúlyozza, az említett 90. cikk (1) bekezdése, akárcsak az említett rendelet 82–89. cikke, az ugyanezen rendelet 81. cikkében említett perekre utal vissza.

40 E 90. cikk (1) bekezdésének ilyen értelmezése egyébként megfelel a 6/2002 rendelet által elérni kívánt céloknak. Az uniós jogalkotó ugyanis az egyes tagállamokon belül a közösségi formatervezésiminta-bíróságok felállításával minden bizonnyal a közösségi formatervezési minták terén hatáskörrel rendelkező bíróságok szakosítását kívánta bevezetni, amint azt e rendelet (28) preambulumbekezdése is mutatja, annak érdekében, hogy hozzájáruljon e minták érvényességi feltételeinek egységes értelmezéséhez.

41 Ennélfogva, bár az egységes értelmezés e céljának követése teljességgel megalapozott a bitorlással vagy az érvényességgel összefüggő keresetek érdemére vonatkozó bírósági eljárások esetében, az uniós jogalkotó a 6/2002 rendelet (29) preambulumbekezdésében arra is emlékeztetett, hogy a formatervezési minta által biztosított jogok gyakorlását az Unió egész területén hatékonyan kell biztosítani. Ennélfogva e jogalkotó a bitorlással vagy az érvényességgel összefüggő ideiglenes és biztosítási intézkedések iránti kérelmeket illetően a szakosításra irányuló célkitűzés kapcsán a földrajzi közelséggel és a hatékonysággal kapcsolatos követelményeket is érvényesíthetett.

42 Az ilyen intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörnek az összes olyan tagállami bíróságra való telepítése, amely hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a nemzeti formatervezési minták kapcsán azonos jellegű intézkedéseket fogadjon el, tehát alkalmas arra, hogy gyorsan és hatékonyan véget vessen a közösségi formatervezésiminta-jogosultak jogait sértő cselekményeknek.

43 Mindent egybevetve, az ilyen ideiglenes és biztosítási intézkedések hatása – jellegüknél fogva – időben korlátozott, és azoknak az e jogterületen hatáskörrel rendelkező bíróságok általi elrendelése nem döntheti el előre a bitorlással vagy az érvényességgel összefüggő per érdemi kimenetelét, amely a közösségi formatervezésiminta-bíróságok kizárólagos hatáskörébe tartozik.

44 A fentiek egészéből az következik, hogy a 6/2002 rendelet 90. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az úgy rendelkezik, hogy a nemzeti formatervezési minták kapcsán ideiglenes, illetve biztosítási intézkedések elrendelésére hatáskörrel rendelkező tagállami bíróságok hatáskörrel rendelkeznek ilyen intézkedések elrendelésére a közösségi formatervezési minták kapcsán is.

A költségekről

45 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet 90. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az úgy rendelkezik, hogy a nemzeti formatervezési minták kapcsán ideiglenes, illetve biztosítási intézkedések elrendelésére hatáskörrel rendelkező tagállami bíróságok hatáskörrel rendelkeznek ilyen intézkedések elrendelésére a közösségi formatervezési minták kapcsán is.

Aláírások